

komme ind paa dem. For øvrigt vil jeg til-
lade mig at bemærke, at Jagttegns største Be-
tydning er det Værn, det giver Grundejeren
og særlig, som det blev sagt af et æret Med-
lem (E. Danneberg), de mindre Grund-
ejere. Nu er Forholdet det, at der er
mangfoldige Mænd, der eje større eller
mindre Jagtdistrikter, som ikke gide jage
Søndagsjægerne bort og ikke ville have den
Gene og Ubehagelighed, som det er at for-
mene Naboernes og Genboernes Sønner
eller Folk fra Byerne at jage paa deres
Jord. De ville ikke formene dem det, og
derfor er der en Søndagsjæger, som er
højt uheldig. Grundejerne have ogsaa
ondt ved at værne sig mod Krybstytter.
Det er altsaa det første, Forslaget vil gøre:
at værne Grundejerne, og det andet er, at
det til en vis Grad værner Bildtet. Der
er jo ikke Spørgsmaal om, at jo mere jagt-
lyndige Jægerne ere, og jo færre der er af
de Jægere, som komme en Gang om Aaret
og ikke forstaa sig paa Jagt, kun tage sig
en Motion, ikke kunne skyde, men kun an-
styre Bildtet, desto mindre Videlse er dette
udsat for. Skal der være Jagt, saa maa
man ønske, at Jægerne ere saa dygtige som
muligt, ogsaa for Bildtet er det det heldig-
ste, og i det hele er det en human Bestem-
melse. Endelig er dette en Bestemmelse, der
kan værne mod Krybstytteri. For det
første skal vedkommende have Jagttegn, og
for det andet forbydes Jagttegnet ved
Krybstytteri paa visse Betingelser. Altsaa
er det i det hele taget en god og hensigts-
mæssig Bestemmelse; om den i alle sine
Punkter er affattet saaledes, som den til
sidst ønskes, er et andet Spørgsmaal, men
det kan jo komme under Overvejelse.

Det sidste Kapitel i Lovforslaget, der
angaar Straffene og Paatalen, indeholder
jo ganske vist noget nyt. Det indeholder
for det første det ny, at baade Straffene
i det hele ere forhøjede, hvad man i øvrigt
fra forskellige Sider nok synes at ville slutte
sig til, og dernæst indeholder det Afgørelsen
af et Spørgsmaal, som har tiltrukket sig
megen Opmærksomhed, nemlig Spørgsmaalet
om Paatale. Et æret Medlem (Th. Niel-
sen) er gaaet saa vidt, at han ønsker, at al
Paatale skulde være offentlig. Jeg vil
straks sige, at jeg tror, at det vilde være

forkert. Jeg tror ikke, at man skal formene
den, der selv ønsker at paatale sin Ret, i at
gøre det, og det er der heller ingen Grund
til i og for sig. Det er i mange Tilfælde
lige over for Jagtforseelser nok saa aktiv en
Maade at skride ind paa selv at paatale
sin Ret, naar vedkommende vil være over
det, men der er mange, der ikke ville være
over det, og det gælder om den Klasse,
som det ærede 2det Medlem for 11te Kreds
særlig interesserer sig for, over for den vil
det være et stort Gode, at offentlig Paatale
kan finde Sted. Jeg tilraader altsaa at
holde paa, at Paatale kan være offentlig,
naar det forlanges af den forurettede; men
at det ikke bør formenes ham selv at kræve
sin Ret.

Med Hensyn til Jagttegn skal jeg endnu
gøre den lille Bemærkning, at man har for-
argret sig over, at Medlemmer af Kommunal-
bestyrelserne kunne forlange at saa Jagttegnet
at se. Det synes jeg er i sin Orden. Naar
det er en Stat, der er tillagt Kommunerne,
forekommer det mig at være urigtigt, om
Medlemmerne af Kommunalbestyrelserne skulde
finde sig i at se en eller anden uberettiget
Person gaa omkring og jage, naar de ere
gaaet i stre paa, at han ikke maa jage der.
Det er jo ikke Tanken, at de nævnte Med-
lemmer skulde være Politiovrighed eller desl.
Vi have jo for Resten dette Forhold i saa
mange andre Retninger, thi ifølge Kommu-
naloven skulde Kommunalbestyrelsens Med-
lemmer være opmærksomme paa forskellige
Ting, der ske med Urette inden for Kommu-
nens Grænser. Jeg har ikke tænkt mig, at
det skulde blive et aktivt Politiovrigheds-
syn, men jeg har nærmest set det paa den Maade, at det
er rigtigt, at Kommunalbestyrelsens Med-
lemmer dog have en Ret til ogsaa at være
med til at paatale den Ting, og saa kunne
de jo anmelden det til Sognefogden — det
vilde være naturligt — eller til Politiovrig-
heden, hvis de finde slikt. Men naar man
i det hele indfører en kommunal Afgift paa
Jagten, forekommer det mig ogsaa rigtigt, at
Kommunalbestyrelsens Medlemmer kunne tage
Del i dette Tilsyn, saa vidt de maatte ønske
det. Men nogen stor Betydning lægger jeg
ikke ind i denne Bestemmelse, det er ikke den
vigtigste i Loven. — Jeg haaber nu, at det
maa ved nærmere Granskning lykkes at gen-